

سنگری که خالی شد

در این روزها رزمنده ای سر سخت از جمع مبارزان علیه فاشیسم عمامه دار حاکم بر ایران امروز به دیار خاموشان پیوست. مرگ او همانند مرگ هر آدمیزاده ای اجتناب ناپذیر بود، ولی در شرایط حساس کنونی، این بار سنگری استوار بود که خالی می شد.

رضا فاضلی در طول سالها از درون این سنگر، با حربه غریو خروشان برنامه تلویزیونی خود، در سر زمین مادری خویش و در سراسر نقاط دیگر جهان که ایرانیان در آنجا زندگی می کنند به مبارزه بی امان خود ادامه داده بود. نه در مقام یک سردار جنگی یا یک بلند پایه سیاسی، بلکه در مقام تک تیراندازی گمنام، از نوع مردانی چون ستارخان و باقرخان، که انقلاب سرکوب شده مشروطیت ایران را در لحظاتی که شکست خورده تلقی می شد با آشتی ناپذیری خود نجات دادند و ورق سرنوشت را به کلی برگرداندند.

زندگی شخصی رضا فاضلی، پس از مرگ جنایتکارانه و غم انگیز فرزندش زندگی دردمندانه ای بود، ولی این دردمندی هرگز او را به نومیدی نکشانید. مرگ او نیز مرگ سرباز گمنامی بود که تا آخرین نفس در جبهه جنگیده بود.

به خاطر این رزمنده آشتی ناپذیر علیه واپسگرایان یک نظام قرون وسطایی که کوشای بر قراری خلافت شیعه در کشور ظلمت زده و اشغال شده خویش است، درود بفرستیم و با ادامه راه او روانش را شاد کنیم.

پاریس هفدهم فروردین ماه 1388 - شجاع الدین شفا

<https://derafsh-kaviyani.com/>
<https://the-derafsh-kaviyani.com/>

